

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem ne dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natísne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Napredek v tridesetih letih.

Trdno smo se nadjali, da bode današnja številka slavnostna; toda delali smo račun brez c. kr. pošte. Naročili smo namreč v Pragi podobe prvih treh naših urednikov; dotično rekomandirano pismo pa je potrebovalo celih osem dni. Vsled tega nismo dobili podob. Da pa cenjene bralce nekako pripravimo na slavnostno številko, ki gotovo izide danes teden, objavimo naslednji članek, ki ga je spisal dičen slovenski poslanec.

Srečna je bila misel, katero je sprožil, pa tudi uresničil blagi dr. Prelog. Ustanovil se je v Mariboru pred tridesetimi leti »Slov. Gospodar«; 25 let pred njim so začele izhajati v Ljubljani »Novice«. Do zadnjih let so v slogi s »Slov. Gospodarjem« delovale za »Vero, dom, cesarja«; žal, da so zadnji čas nekako popustile svoj program. »Slov. Gospodar« je pa ostal do zdaj dosleden in zvest svojemu prvotnemu geslu; zanašamo se, da ostane tako tudi bodočih trideset let.

Kaj se je v teku teh let vse spremenilo! Národna zavest se je vzbudila po celem spodnjem Štajarju. Pri volitvah za deželni in državni zbor zmagujemo v kmečkih občinah povsodi Slovenci. Ko se je rodil »Slov. Gospodar«, pač še ni bilo tako. Ustanovile so se na mnogih krajih čitalnice, bralna društva in posojilnice; jelo se je po mnogih občinah uradovati v slovenskem jeziku; napravili so se slovenski napisi in pečati, kjer so imeli poprej le nemške. Mnogotere cerkve so se med tem časom ozaljšale ali celo nove pozidale. V visokih krogih nas štajarskih Slovencev tudi ne morejo več prezirati; namestnik deželnega glavarja je zaporedoma slovenski rodoljub. V resnici, veliko jako lepega napredka!

Toda s tem ne moremo Slovenci še biti zadovoljni, kar smo dosegli do zdaj; koliko celine je še neobdelane! Po mnogoterih občinah, od koder prihajajo na volišče slovenski volilni možje, kraljuje še vedno »blažena« nemščina, imajo samo nemške pečate in napise. To se mora vse spremeniti in zaupamo, da se spremeni poprej, preden preteče trideset let; kajti ljudstvo je že probujeno.

Po naših šolah se žal goji — vsaj po premnogih — nemški duh; otroci se radi tega, ker ne razumejo nemškega poduka, celo nič ne naučijo. Kmet ima torej dvojno škodo: plačuje za šolo, a otroci zastoj trgajo svojo obleko. Koder so razpeljane železnice, nahajamo nemške napise; samo na progi proti Ljutomeru so zraven nemških imen na postajah tudi slovenska. Kakšna sramota je to za nas!

V teku teh let nam je trtna uš pokončala mnogo vinogradov; a zasadilo se jih je zopet primeroma veliko. Toda vsled nesrečne pogodbe z Italijo je padla cena našemu vinu; grozno se je znižala tudi cena našemu žitu. Kdo bi si mislil: Pred dvajsetimi leti si

prodal vagan žita malo ne po 8 gld. — danes dobiš za-nj blizu 3 gld. Davki pa se niso znižali; žalibog da rasejo deželne doklade, po nekaterih krajih tudi okrajne in občinske. Leto za letom se vknjižujejo novi dolgovi.

Kdo vé, kaj nam prinese prihodnost? Ljudstvo slovensko! Ostani stanovitno in zvesto svoji veri in svojemu rodu in Bog te bo čuval, da premagaš vse svoje sovražnike.

Iz deželnega zbora.

Deželni zbor se je dné 26. januarija zopet sešel. Bralo se je brezštevilnih peticij za razne podpore, med drugimi tudi peticija kozjanskega okraja za novo cesto. Prošnje so se razdelile raznim odsekom.

Na predlog deželnega odbora so se potrdile vse volitve v deželni zbor, razun one v graškem mestu, zoper katero se je vložil ugovor. To volitev ima deželni odbor preiskati in o njej prihodnjič poročati. Sporočilo o delovanju deželnega odbora se je izročilo finančnemu odseku.

Zdaj se je pa začelo ropotati zoper Slovence. Nemškonárodni poslanec Walz je namreč zahteval, da se mora djati na dnevni red prihodnje seje volitev deželnega odbora, kajti po mnenju tega poslanca je položaj v sedajšnjemu deželnemu zboru drugačen, kakor je bil takrat, ko se je izvolil dozdajšnji deželni odbor. Govori se, da je zdajšnji deželni glavar se pobotal s Slovenci itd. V svojem govoru je napadel ta poslanec tudi nekega drugega poslanca in ga je deželni glavar radi tega poklical k redu.

Grof Wurmbbrand je Walzu pa tudi odgovoril, da volitve deželnega odbora še ne dene zdaj na dnevni red, temveč želi, naj se gospodje poslanci o tej važni zadevi poprej pogovorijo. Na to je napovedal, da ima finančni odsek takoj svojo sejo; prihodnjo sejo deželnega zbora je pa napovedal na petek.

V seji finančnega odseka so se razdelila razna sporočila. Eden izmed udov finančnega odseka, g. dekan Probošt, je umrl in se bo prihodnjič vršila na njegovo mesto nova volitev. Sklenilo se je tudi, zbornici priporočiti, naj se izvoli vinorejski odsek, obstoječ iz 12 udov. Predsednik je omenil, da v tem odseku, vinorejskem namreč, bodo zastopane vse stranke, brez razločka na strankarstvo in bodo Slovenci dobili dva uda.

Slovenski ud pa je pristavil, da so v vinorejskem odseku nekaj trije Slovenci. Navzoči udje finančnega odseka so razodeli svojo naklonjenost, da se utegne to tudi zdaj zgoditi. — Prihodnja seja finančnega odseka bo v petek po seji deželnega zbora.

Političen shod v Ljutomeru.

(Dopis iz Ljutomera.)

Osmi občni zbor našega vrlega političnega društva se je sijajno izvršil. Lepo število raznih mož se je zbralo v prostorih Vaupotičeve gostilne, ter so z velikim zanimanjem poslušali poročilo svojih zastopnikov v državnem in deželnem zboru.

Državni poslanec, veleč. g. dr. Gregorec je poldrugo uro razlagal, kaj so delali v preteklih šestih letih v državnem zboru zlasti za kmečki stan ter na kratko razložil vse važnije nove postave, posebno davčno in domovinsko postavo. Razpuščen državni zbor je uredil veliko tudi prav koristnih postav, a v narodnem oziru ni bil pravičen, zato ni škoda zanj. Slovenski poslanci upajo, da bodo v narodnem oziru več dosegli, posebno če se vsi jugoslovanski poslanci v jeden klub združijo. Gosp. dr. Gregoreca je volja še za eno dobo poslanstvo prevzeti.

Z ozirom na ta govor, ki je bil z občeno pohvalo sprejet, sklenili so enoglasno naslednjo resolucijo: »Na VIII. občnem zboru Slov. polit. društva v Ljutomeru zbrani volilci izrekajo svojemu doseganju poslancu dr. Gregorecu popolno zaupanje in zahvalo, ter ga prosijo, naj zopet prevzame naš mandat. Ob enem želijo, da vstopi naš poslanec v jugoslovanski klub.

Potem je nastopil g. dr. Rosina, naš deželni poslanec, ter najprej razložil položaj slovenskih deželnih poslancev v Gradcu, potem pa je bolj obširno govoril o novi volilni postavi za peto kurijo. Ta poduk je bil jako potreben za vse volilce, ker v 5. kuriji bomo volili vsi prvokrat in ta volitev je že razpisana na 12. dan marelja.

Volilec g. Mursa je vprašal deželnega poslanca, ali so poslanci dobili dovolj garancij, ker so v deželni zbor vstopili, ter je prednašal nekatere zahteve našega naroda, na katere poslanci ne bi smeli nikoli pozabiti. Ko je g. poslanec to vprašanje povoljno pojasnil, začela se je prav živa debata o različnih potrebah, na katere so volilci opozarjali našega deželnega in državnega poslanca. Kmetje bi radi imeli takšno lovsko postavo, po kateri bi se število zajcev tako zmanjšalo, da ne bi več toliko škode delali, kakor zdaj; drugi bi radi živinsko sol za manjšo ceno, tako tudi galicijo itd. — Tega zanimivega in živahnega zborovanja bodo se gotovo vsi udeleženci radostno spominjali.

Cerkvene zadeve.

Alojzij Vojsk †.

Verni slovenski stariši kaj radi pošiljajo svoje nadepolne otroke v šole, da bi iz njih sina postal »gospod«. V tem se odlikujejo posebno nekateri kraji naše lepe slovenske domovine. Ti kraji so posebno Mursko in Dravsko polje ter čarobne Slov. gorice. Pa ni čudež. Ljudje v teh krajih so bolj premožni in narodno probujeni. K tej probujenosti pripomogle pa so ne malo pogostne primicije, ki se smejo imenovati prave narodne veselice in ognjišča, kjer se ogreva in vnema bogoljubno ljudstvo za sv. vero in narodno reč.

Stariši se spodbujajo dati otroka v šolo, če tudi rajši sami pomanjkanje trpijo in v otroku se zbudi močna želja postati enkrat tudi »gospod«. In v resnici, po širni naši Avstriji, da celo po drugih državah in drugih delih sveta najdemo vrle Slovence v imenitnih službah, svetnih in duhovskih, katerim je zibelka tekla na Slovenskem, posebej še v imenovanih krajih.

Veseli nas vselej slišati o ljubih rojakih, delajočih

med drugimi narodi, da svojemu narodu zvesti ostanejo, ž njim delijo veselje in žalost. Tako zvesti sin svojega naroda je bil čast. g. Alojzij Vojsk, duhovnik zagrebške nadškofije, doma iz Bučkovec pri Mali Nedelji, ki je v nedeljo, dne 3. januarja t. l. pri usmiljenih bratih v Kainbachu blizu Gradca v Gospodu zaspal.

Blagi pokojnik je bil leta 1863. porojen v prijazni dolinici pod Malo Nedeljo v Bučkoveh od poštenih kmečkih starišev. Umnega fanteka pošljejo stariši na Ptuj. Po četrtem razredu gimnazije podal se je na veliko gimnazijo v Varaždin in od tam po šestem razredu v Zagreb v nadškofov licej. V Zagrebu je zvršil tudi bogoslovne nauke in postal je leta 1887. duhovnik in sv. novo mašo je obhajal avgusta leta 1887. pri Mali Nedelji.

Ves čas svojih bogoslovskih študij v Zagrebu je gojil srčno željo priti v mariborsko bogoslovje in tako enkrat med Slovenci delovati. Vendar ta želja se mu ni izpolnila. Služboval je rajni g. Vojsk ves čas svojega duhovniškega življenja v Medjimurji in to od leta 1887. do 1895. pri Sv. Mariji in v Dobrovi blizu Čakovca. Vnetega, z dušom in telesom Slovana je bolelo najbolj, videti madjarsko nasilstvo nad ubogimi slovanskimi brati med Muro in Dravo.

Leta 1895. je stopil v začasni pokoj. Iskal je potem zdravja v Gleichenbergu, in od tam je pisal meseca julija lanskega leta nekdanjemu svojemu sošolcu, sedaj župniku na spodnjem Štajarskem, da bi rad prišel in se naselil pri njem, da, ker zdravemu ni bilo dano med Slovenci biti, bi vsaj zdaj bolan rad med njimi zdravja iskal. Pa pljučna bolezen je silno neusmiljena — proti jeseni naglo dela, da človeka prej zdela. Tako je bilo tudi z g. Vojskom. Moral je septembra l. l. v Gradec k usmiljenim bratom, in ti so ga poslali v Kainbach, kjer je čakal, da ga neizprosna smrt reši teške butare neozdravljive bolezni. Umril je zjutraj v nedeljo, dne 3. jan., a pogreb, katerega se je udeležilo veliko število v Gradcu bivajočih Slovencev, vršil se je v torek, dne 5. jan. ob 9. uri. Naj v miru počiva! Kamenski.

Gospodarske stvari.

Vажnost sadnega mlina po zimi.

Skoraj vsi boljši gospodarji imajo dandanes mline za sadje mleti. V resnici je ta hvale vredna naprava velike važnosti, ako se pomisli, koliko se s tem prihrani nepotrebne dela, in da se sadje, tako zmleto, bolje da iztiskati, kakor pa sicer nepravilno stolčeno.

Vendar pa se rabijo ti mlini le par mesecev in ves drugi čas nerabljeni stojijo v kaki shrambi, včasi tudi po več let, ako sadje ne rodi. Nikakor bi ne bilo napačno, ako bi gospodarji take mline rabili tudi po zimi.

Znano je, da povsod drv za kurjavo primanjkuje, a tudi premog se na deželi ne dá tako lahko dobiti. In koliko je treba kurjave skozi celo zimo, da se kuha repa, krompir in korenje za klajo svinjam! Vkljub temu pa se dostikrat vse to premalo kuhano zmečkati ne dá, in svinja, dobro rejena, je to-li izbirljiva, da vsak malo večji košček popusti in vsi ti ostanki pridejo navadno pod nič.

Pomena je že vredno, da na tak način klaja ni popolnoma porabljena in tem bolj pomenljivo je, da se za kuhanje celih korenstev veliko več drv porabi. Nekateri sekajo repo pred kuhanjem s sekalom, toda vse bolj na drobno in hitreje se dá zmleti s sadnim mlinom in se tudi veliko hitreje in bolje dá skuhati tako, da svinja nobenih izbirkov ne more delati. V. H.

Sejmovi. Dne 1. februarja v Vojniku, Jurkloštru, Dobovi in Mariboru (tudi za konje). Dne 3. februarja v Radgoni, pri Sv. Jakobu pod Kalobjem, v Lukanah, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, na Spodnji Polskavi in Vidmu. Dne 4. februarja na Bregu pri Ptujju (za svinje.) Dne 5. februarja pri Sv. Petru pri Sv. gorami.

Dopisi.

Iz slovenjegraškega okraja. (Ne spimo!) Naš okraj je eden izmed prvih na Štajarskem, ki je v državni zbor slovenski volil; v deželni zbor so Slovenci zadnjič v kmečkih občinah soglasno in brez protikandidata volili; okrajni zastop je že dolgo v naših rokah, kar se pozna na njegovem dobrem gospodarstvu, in je lani sklenil slovenski uradovati, česar se je seveda g. glavar silno ustrašil, češ, s tako novotarijo se utegne kaliti mir. Mir res vlada sedaj pri nas, pa mir na naši strani, za nas pogubljivi mir, in ko mi dremljemo, seje sovražnik nemškutarijo. Tisoč let že je ljuba slovenščina odmevala v tem čarobnolepem kraju, sedaj pa je čuti zmirom več švabskega žlobudranja, da bi se pošten Nemeč sramoval take spake; glej napise za okrajno cesto od kolodvora Spodnji Dravograd noter do Mislinje, sama nemškutarija, da bi tujec mislil, da je v sredi blažene švabske dežele; občine, kjer imajo »spufani« študenti prvo besedo, večinoma švabski uradujejo; vsa čast nekaterim izjemam; socijaldemokratni rogovileži se zmirom bolj bližajo, imenitne volitve so pred durmi, naše dobro ljudstvo potrebuje in želi poduka — naši društvi pa spita! Katol. politično društvo dremlje, in podružnica družbe sv. Cirila in Metoda je prejšnja leta od vseh podružnic na Slovenskem imela vsako leto največ koristnih shodov po raznih krajih in pošiljala lepe svote glavni družbi, preteklo leto pa ni imela nobenega shoda. Rodoljubi, zbudite zopet ti dve potrebni društvi, da naša krasna in rodovitna dolina in naše veličastne planine ne pridejo v kraguljeve kremplje, dokler bo stala ponosna Uršulska gora.

Iz Šmarij pri Jelšah. (Zbor.) Preteklo nedeljo je imela pri nas podružnica sv. Cirila in Metoda za Šmarije in Slatino svoje letno zborovanje, zajedno pa je tudi slavila desetletnico svojega obstanka. Predsednik podružnice, g. dr. Rakež, je dostojno pozdravil vse navzoče, ki so prihiteli od daleč in blizu na narodno veselico, ter potem otvoril zborovanje. Ko so poročevalci častno završili svojo nalogo, sledila je volitev podružničnega odbora; izvolili so se dosedanji odborniki. Po volitvi je govoril neki gospod iz Celja svoj govor o narodnih šolah ter navduševal navzoče za družbo sv. Cirila in Metoda. Potem se je začel koncert; petje je oskrboval mešani zbor iz Št. Jurija in moški kvartet »Vzgoja«. Izurjeni pevci obojega spola so si hitro pridobili naklonjenost občinstva, ki jim je svojo zahvalo izražalo z burnim ploskanjem. Po koncertu se je razvila živahna prosta zabava.

Od Sv. Križa na Murskem polju. (Bralno društvo.) Dne 17. januarja je bilo pri nas zborovanje tega društva. Po kratkem pozdravu predsednikovem in po poročilih tajnika in blagajnika imela bi se pričeti volitev. Na predlog nekaterih udov pa se ni volil novi odbor, ampak staremu odboru se je izreklo zaupanje in izrazila vseh želja, da še tudi v prihodnje leto ostane vse pri starem. Tako so v odboru ostali naslednji gg.: kaplan Josip Weixl kot predsednik, dr. Jože Lebar kot podpredsednik, učitelj Anton Hercog kot tajnik, učitelj Ivan Pušenjak kot blagajnik, Anton Lacko, župnik in duhovni svetovalec ter posestnik Jože Rožman

kot odbornika. — Ker se je gmotno stanje družbe precej izboljšalo, naročilo se je precejšno število listov in sicer: »Slovenec«, Slovenski List«, Slov. Gospodar« (3 izt.), »Domovina« (2 izt.), »Dom in Svet«, »Mir« (2 izt.), »Glasnik«, »Ljubljanske Novice«, »Dolenske Novice«, »Kmetovalec« (2 izt.), »Zora«, »Brivec«, »Venec cerkvenih bratovščin«. Vrh tega še nemščine večji udje lahko berejo: »Südsteirische Post«, »Kikeriki«, »Herko Pater«, »Kathol. Vereinsblatt« in »Arbeiter-Freund«, kateri listi se društvu posojajo. — Po zborovanju smo šli v gostilno souda g. Ignacija Hauptmanna, kjer smo se prav pošteno zabavali. Naša poštena zabava nam je privabila celo dva tuja vinotržca, ki sta, očarana od lepote slov. narodnih pesmic, želela, da se nam pridruži, kar se jima je prijazno dovolilo. In glej, zgodilo se je kaj neverjetnega! Ta moža bila sta g. Franc Belec, rojen od Velike Nedelje in sedaj kletar v Eggenbergu pri Gradcu, in g. Janez Schugmann iz Cmureka, darovala sta bralnemu društvu izven nekaj litrov sladkega vinca še 7 gld. v društvene namene. Bog jima plati! Hvaležnost pa še nam tudi veli omeniti našega podpornega uda, g. J. Lederhasa, profesorja v Ljubljani. Tudi drugim podpornikom bi radi bili hvaležni, ako bi se nas blagovolili spomniti. — Naše bralno društvo ima dovolj zdravega berila, tudi se zna prav pošteno zabavati brez praske, godbe in plesa. Bog daj, da bi vsi dobro misleči možje in fanti naše fare spoznali korist bralnega društva in v obilnem številu pristopili!

Iz Crešnjic. (Od okrajne sodnije) v Konjicah želimo več pravičnosti. Dne 11. januarja je ta sodnija poslala komisijo h Kebliču v Podgorju, da po smrti rajnega Kebliča ceni gospodarstvo. Da pride komisija v ponedeljek, dne 11. januarja, se je iz graščine naznanilo še le v nedeljo popoldne, torej samo pol dneva poprej. Je to po zdravi pameti? — Naznanilo se je le po nemško. Ali je uradnik služabnik ljudstva ali pa ljudstvo služabnik uradnikov? Ako pričakujejo uradniki, da bodo učitelji in duhovniki ljudem nemške dopise razlagali, se naj uradnikom toliko plačila odtrga, da se bo tem gospodom za razlaganje plačevalo. — Mož, ki je od gosposke potrjen za cenitelja ali šacmana, stane par korakov od Kebliča in pozna prav dobro hišo in zemljo. Tega niso poklicali cenit, ampak so seboj iz Konjic pripeljali take može, da ljudje le več plačajo za komisijo. Takrat, ko mora kdo iz Crešnjic davek plačati, dobro vedó, da je v Crešnjicah; zdaj ko bi se dalo za cenitev kaj zaslužiti, ga ne poznajo! Dosti!

Z Zdol pri Kozjem. (Zagovor.) Oziraje se na dva dopisa z Zdol pri Kozjem in sicer v štev. 49. p. l. in v štev. 1. t. l. v »Slov. Gospodarju« in naslanjaje se na star pregovor: »Da se resnica prav spozná, treba je čuti dva zvona«, odgovarjamo stvarno g. dopisniku, da branimo čast in poštenje našega bivšega predstojnika. Neosnovano je očitjanje, da bi bil g. župan pristransk gledé razdelitve podpore po toči poškodovanim posestnikom. Gosp. predstojnik je vložil prošnjo za vse po toči poškodovane občane kakor pred tremi leti, tako lani. Škoda je bila popisana in cenjena ne od župana samega, temveč tudi od drugih za to poklicanih oseb. Podpora pa je vsikdar odločilo, odmerilo in razdelilo c. kr. glavarstvo samo. Župan niti pričujoč ni bil. — Žena, rekši možu, ko je pripeljal koruzo domu: »Ko bi bil denarjev pripeljal, koruze še imam dovolj«, ta žena je bila takrat še udova; torej ni mogla svojemu možu reči kaj takega, ker moža sploh ni imela. Omenjena žena je bila takrat udova 5 ali 6 otrok; torej podpore potrebna! — Mladeniču, zapadlemu kazni, ker se ni hotel oglašiti županu pred vojaškim naborom, se pa niti las ni zakrivil. Kar je dobil, si je zaslužil. Najbrž je hotel, da bi se bil župan oglašil pri njem! — Obrekovanje pa je naravnost,

ker dopisnik dolži prejšnjega župana, da ni imel slovenskega občinskega pečata. On sam ga je kupil in sedaj oddal novemu županu. Vse posle je g. J. Preskar sam opravljaj, vse pote sam obhodil, 297 gld. občini založil in celo smrt bi si skoraj zahodil. Gošp. dopisnik, nikarte torej takrat dopisovati, kadar Vam sovraštvo gloda srce!

Od Sv. Antona v Slov. goricah. (Zbor in veselica.) Z zadovoljnim in veselim srcem spominjamo se na občni zbor in veselico našega katol. bralnega društva dne 10. januarija. Že na predvečer so bili pevci in igralci, ki so se sešli k vajam v šoli, dobre volje. Vsak je hotel kako lepšo in veselejšo zapeti. Društvo je pridobilo letos nekaj več udov. Blage volje so se nas spomnili s podporo gg.: Dr. Fr. Jurtela, Fr. Gomzi in L. Uratarič iz Vojnika; prisrčna hvala blagim dobrotnikom! Kakor se vidi, bo moglo društvo svojo knjižnico nekoliko bolj založiti; kajti dozdej trpeli smo res pomanjkanje knjig. — Jedro cele slavnosti so bile lepe pesmi; pevovodja, nadučitelj g. Fr. Pečovnik in njegovi vrli sotrudniki so posebno tokrat pokazali svojo dovršenost v petju. Tudi igra je presegala vsakošno pričakovanje; ravno »Krivec« je bil kriv, da so se marsikomu ustne kite in žilice krepko natezale. — Pri prosti zabavi je bilo prav živahno gibanje; prostora je pomanjkovalo. Počastili so nas gosti od Sv. Andraža v precejšnjem številu, potem od Sv. Jurija ob Ščavnici in od Negove.

Iz Celja. (XV. letno poročilo) »katol. podpornega društva v Celju« pod pokroviteljstvom premilostnega gospoda knezoškofa lavantinskega dr. Mihaela Napotnika za leto 1895. V naslednjih vrsticah poročamo preblagim članom in dobrotnikom o delovanju »kat. podpornega društva« v letu 1895. Društvo je imelo oskrbeti petrazredno šolo, katero je obiskovalo 425 deklic s prav dobrim uspehom pod vodstvom neutrudljivih č. šolskih sester. Da se je zavod vzdrževal, da so se revne šolarice s potrebnimi knjigami, zvezki itd. preskrbele, k temu je dal vsemogočni Bog svoj sveti blagoslov, sledeči preblagi dobrotniki pa so pripomogli s svojo velikodušno podporo in sicer: Premilostlj. knezoškof dr. Mihael Napotnik, 75 fl., č. g. Al. Šijanec, župnik, 2 fl., g. Maks Pleteršnik, profesor, 3 fl., g. Ferd. Kager, pasar, 2 fl., g. M. Farčnik, oskrbnica, 2 fl., g. Janez Schmied, knjigovez, 2 fl., g. Antonija Altziebler, 52 kr., č. g. Andr. Urek, župnik, 2 fl., g. Bl. Gaberšek, posestnik, 1 fl., g. Fr. Krašovec, pozlatar, 3 fl. 50 kr., č. g. Janez Berglez, župnik, 2 fl., slavna posojilnica v Makolah 30 fl., gosp. Pospihal 5 fl., g. Martin Debeljak 5 fl., preč. g. Karl Gajšek, č. kanonik, 8 fl., č. g. Val. Mikuš, kaplan, 5 fl., Neimenovan 5 fl., preč. g. Fr. Ogradi, opat, 50 fl., g. dr. Ivan Dečko, odvetnik, 10 fl., g. Fr. Kmecl, krojaški mojster, 5 fl., č. g. M. Ulčnik, kaplan, 6 fl., za kupone 12 fl. 64 kr., vlč. g. Fr. Dovnik, dekan, 5 fl., g. Ludv. Schellander, c. kr. fin. uradnik, 3 fl., č. g. Ed. Janžek, župnik, 4 fl., č. g. V. Par, župnik, 2 fl., č. g. M. Škorjanc, kaplan, 3 fl., č. g. Marko Stuhec, žup., 2 fl. 50 kr. (Konec prih.)

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (Razno.) Pri nas se je usejal pred dalj časom — »modriž« v prelepo slovensko pšenico, ki je od začetka lepo mirno rasel in se kaj mogočno razvil; akoravno je bil ta »plavec« revček. A iz tega »modriža« je pognalo po lepi župnji Sv. Ane več modrih glav; in glejte ga kleka, dandanes nosi že ponosno svojo glav. V občino Kremberg bi rad neki »modrižar« vtihotapil repire, akoravno nima ondi pravice. Lansko leto je bil pri nas ljudski shod, kar je tudi nekega »modrižarja« v oči bodlo; udrihal je prav marljivo po našem č. g. poslancu, ter s tem činom blatil tudi duhovski stan. Ko smo

dobili c. kr. pošto k Sv. Ani, kar smo se prav razveselili, ker bilo je tega že dalj časa potrebno; kar v hipu bi jo »modriž« rad zadušil s svojo »modro« glavico. A Jaka, ne bo šlo! Odsedaj se bo c. kr. pošta za gotovo vzdržala, akoravno je bila nekaj časa tudi takoimenovana »gajšic« pošta. Slovenci, držimo se zlatega gesla: »Svoj k svojim!« Imamo že skoro jedno leto narodnega trgovca, prodaja namreč špecarijsko blago gosp. Josip E. Seyfried, c. kr. poštar; ki ima samo slovenski napis na — slovenskih tleh. Sam se je izrazil, da je takó običajno, a vendar vidimo v njegovi prodajalnici tudi Nemce; in to raditega, ker je z malmi % zadovoljen, ne bi hotel pri malem špecarijskem blagu imeti po 12—15% dobička! Zatorej, svoji k svojim! — V št. 1. »Slov. Gospodarja« naj v dopisu od Sv. Ane stoji stavek: »da bi le bil vedno tudi v srcu iskren narodnjak«. Beseda »vedno« je po pomoti izostala. Gosp. L. Kr—c je namreč sedaj iskren narodnjak in na vse strani priljubljen mož. —k—

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so s patentom dne 22. januarija razpustili državni zbor ter sklicali novi državni zbor na dan 27. marea. Vlada je takoj razpisala državnozbornske volitve. Volilci, le krepko na delo! — Socijalni demokratje so imeli na Dunaju shod zaupnih mož ter so za občno kurijo postavili 60 kandidatov. Res, korajžo pa imajo! — Vsi deželni zbori so se sešli dne 26. januarija. V nižjeavstrijskem je predlagal Vergani, naj se omeji prisilni šolski poduk do 13. leta ter se ločijo krščanski učenci od židovskih.

Češko. Mladočeški klub je sklenil, delati na to, da se pomilostijo vsi politični kaznjenci. Ako se uvede stroga enakopravnost v deželah češke krone, bodo pa Mladočehi postali vladni. — Krščanski socijalisti prirejajo med Nemci zborovanje za zborovanjem.

Štajarsko. Cesarski namestnik, marki Bacquehem, je bil te dni na Dunaju, ker je vladi sila neljubo, ako bi slov. poslanci zopet izstopili iz deželnega zbora. — V lipniškem okraju zoper prelata Karlona kandiduje neki Heider. — Dr. Gutjaha bode v 5. kuriji podpirala tudi graška obrtna stranka.

Koroško. Deželni glavar je postal liberalni grof Goëss, njegov namestnik pa nacijonalec dr. Mettnitz. — V prvi seji deželnega zbora je zahteval Slovenec Grafenauer, naj bodo zapisniki dež. zbora tudi slovenski, seveda zaman. — »Bauernbund« priredi na svečnico shod na Rudi pri Velikovcu; toda nič ne bode opravil, ker Slovenci ne držijo križem rok.

Kranjsko. Finančni minister je Ljubljani dovolil, prirediti efektno loterijo. Izdati sme milijon srečk. — Kmetijsko ministerstvo dá za uravnavo Bistrice pri Bregu, občina Sv. Križ, 7000 gld. — Socijalni demokratje kandidujejo za 5. kurijo krojača Železnikarja.

Primorsko. Na Goriškem kandiduje v 5. kuriji socijalni demokrat Fr. Marn, v Trstu pa K. Ucekar. — V Trstu bodo prihodnji mesec občinske volitve. Lahi napenjajo vse moči, da Slovencem iztrgajo par mandatov v okolici. Naj se lahonska družal pošteno opeče!

Hrvaško. V Reki se ne uvedejo samo ogerske postave, ampak tudi policija se podržavi. Madjarom gotovo ne bodo nasprotovali Lahi; toda prej ko slej se bode tem v Reki prav tako slabo godilo, kakor Hrvatom.

Ogersko. Madjari hočejo, naj postane madjarščina liturgičen jezik, to je naj se sv. maša bere v

madjarskem jeziku. Ne bode šlo, dasi drugod vse dosežejo! Modri papež Leon XIII. tega nikoli ne bodo privolili. — Vlada namerava razširiti volilno pravico, gotovo pa samo za krivokljune žide in Madjarone.

Vnanje države.

Rim. Umrli je kardinal Bianchi v 80. letu svoje starosti. — Sv. oče tudi letos ne bodo dovolili laškim katoličanom voliti v poslansko zbornico.

Italijansko. Pred tednom je imela poslanska zbornica zadnjo sejo. Kralj jo še te dni razpusti, da se razpišejo nove volitve. — V Afriki še se Italijani niso spoprijeli z derviši, katere bojda abesinski kralj Menelik podpira.

Francosko. Ta teden dojde v Pariz ruski vnanji minister, grof Muravjev. Vsprejeli ga bodo kakor kacega kralja, da se zveza med Rusijo in Francijo utrdi. — V poslanski zbornici se socijalni demokratje terjali, naj se v Parizu podere krasna cerkev Srca Jezusovega. Hvala Bogu, da večina Francozov še ni zato.

Angleško. Te dni je ministerski predsednik, lord Salisbury, ostro govoril zoper sultana. Toda kaj je temu za same besede! — Kako teptani da so katoliški Irci, to se je zopet videlo v poslanski zbornici te dni, ko se je sklepala adresa na prestolni govor.

Nemško. V kratkem pride grof Muravjev tudi v Berolin, dase predstavi cesarju Viljemu. — Zakaj vlada zatira Poljake? Minister jih je oni dan dolžil, da hočejo zopet ustanoviti lasno kraljestvo. Kaj pa še! Poljaki niso samo v Prusiji, ampak tudi v Rusiji in Avstriji.

Turško. Veleposlaniki bodo začetkom prihodnjega meseca izdelali razne preosnove, katere naj sultan v prid kristjanov uvede, to se pravi, če bode sultan hotel; toda ravno dobra volja njemu manjka. — Mladoturki močno hujskajo ljudstvo zoper sultana, Abdul Hamida, češ, ta ni naslednik kalifov, ampak poprejšnji sultan Murad, ki še bojda živi.

Špansko. S Kube se zopet med svet razširja ta-le vesela, pa malo resnična vest: General Weyler je preiskal več pokrajin na otoku Kuba ter sedaj izjavlja, da se nahaja le še malo ustaških čet, katerih ne bo težko razkropiti. V sladkornih nasadih so pa ljudje z delom že pričeli.

Za poduk in kratek čas.

V podzemeljskem Rimu.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

O takih prilikah so jih večkrat pagani napadli in pomorili. Tako so se n. pr. pod cesarjem Valerijanom (254—260) zbrali enkrat kristjani v velikem številu na grobu sv. Krizantija in Darije (zakonska dvojica), katera je bil dal cesar živa zakopati. Kristjani so ravno opravljali pod zemljo svoje molitve, ko prihrumé pagani. Cesar je zaokazal zazidati in zasuti vse izhode, da kristjani niso mogli ven in so morali umreti vsled lakote in pomanjkanja zraka v podzemeljskih jamah. Še le čez kakih sto let so odprli one katakombe in našli gole okostnice. Svete posode so še stale na oltarju, na katerem so ravno opravljali presv. daritev.

Sličnih prizorov bi se dalo navesti več. V katakombah govori vsak kamen. Neki sveti strah obide človeka, ko stopi v te skrivnostne prostore, nevrednega se čuti hoditi med grobovi mučencev Kristusovih. — Neki notranji glas nam kliče: Stoj, popotnik, tukaj so sveta mesta! Glej, okoli tebe so v stene vdolbeni grobovi bratov in sester, ki tukaj čakajo angelske trobente.

V Kristusa so verovali, v Kristusu živeli, za Kristusa umrli in sedaj počivajo v Kristusu. Mirno spijo v temnih grobovih po trudapolnem boju, ki so ga prebili za nebeškega kralja. Njihovih grobov ne krije zelena trava, nikdo jim ne sadi dišečih cvetlic, ne bliščijo se na njih spomeniki iz dragega kamena, vendar sladko spijo, ker so se dobro vojskovali. Časno življenje so zamenjali z večnim, kakor nam lepo kažejo napisi in podobe na njih grobovih.

Na paganskih grobovih stoji pogostoma obupen napis: »Tukaj počiva v temi ta ali oni«; na krščanskih grobovih pa, beremo večkrat: »Tukaj počiva v luči«, ali: »V Kristusa je veroval in je sedaj pri Kristusu«, »V miru počiva . . .«, »Mir s teboj . . .« itd. — Njih telesa so rabelji razmesarili in so strohnela, duše pa se sprehajajo po nebeškem vrtu in trgajo cvetlice, ki nikdar ne zvenejo. Kakor ovce so zbrani okoli svojega pastirja, ni se jim treba več bati volka t. j. hudobnega sveta, nikdo jim več ne more kaj žalega storiti. — Prav lepo nam predočujejo nebeško veselje mnoge podobe v katakombah. Pogostoma nahajamo podobo dobrega pastirja, okoli njega so zbrane ovce, t. j. duše rajnih, on pa jih rahlo boža. — Večkrat vidimo naslikano drevo, na katerem ptice zobljejo jagode; te ptice pomenijo duše rajnih, ki v nebesih uživajo večno veselje. Na vsakem grobu skoro vidimo v kamen vrezan ali naslikan zeleni list, ki pomeni upanje na večno življenje.

Zgodba preroka Jona, katerega je riba požrla in čez tri dni na suho vrgla, nam predstavlja vero v prihodnje vstajenje. Najlepši pomen pa ima podoba kruhov, ki se tudi pogostoma vidi v katakombah. To pomeni presv. Rešnje Telo in nas spominja besed Kristusovih: »Kdor je moje meso in pije mojo kri, bo živel na vekomaj«. Ta kruh je zastava večnega življenja. — Ta »angelski kruh« je bil prvim kristjanom tolažba v preganjanju, pomoč zoper hude skušnjave, sladka popotnica, kadar so jih gnali v smrt, srčnost, kadar so jih zaradi vere na ognju pekli, v olju kuhali, na kolesih trli, na križ pribijali.

Te in neštivilne druge podobe nam neovrgljivo dokazujejo, da so prvi kristjani ravno to verovali, kar še mi dandanes verujemo. Že oni, ki so še apostole videli in poslušali, so za tiste resnice svojo kri prelivali, katerih se še dandanes mi učimo iz katekizma. Katakombe so najlepše spričevalo, da je naša vera prava in resnična. — Katakombe so že marsikaterega nevernika spreobrnilo, marsikaterega krivoverca privédle k pravi luči, vsakemu vernemu obiskovalcu pa pomnožijo spoštovanje do vere. O neki priliki sem slišal duhovnika, ki je rekel: »Katakombam moram jaz zahvaliti, da še imam vero in da sem duhovnik«. Kot dijak je namreč bival med samimi luterani in je bil v nevarnosti, da popolnoma izgubi vero. Na svojo srečo je začel prebirati knjige, ki opisujejo katakombe in zgodovino prvih kristjanov. To mu je obvarovalo vero in ga privédlo v duhovski stan.

Katakombe sv. Kalista so največje in tudi najstarejše; segajo celo v apostolske čase. Imenitna rimska gospa, ki je živela še ob času sv. Petra in Pavla, je imela tukaj svoje zemljišče, katero je pozneje odstopila za pokopanje umrlih kristjanov. V teh katakombah je našlo zadnji počitek 14 papežev, ki so umrli mučeniške smrti. Izmed drugih neštivilnih mučencev je bila tukaj pokopana tudi sv. Cecilija.

Dandanes so grobovi v Kalistovih katakombah večinoma odprti in prazni. Ko je namreč cerkev od cesarja Konstantina dobila prostost, je kmalu potem prenehalo pokopanje v katakombah. Nastala so nova pokopališča pri cerkvah. Vendar katakombe so ostale v visoki časti zaradi neštivilnih mučeniških grobov. Verni kristjani so trumoma obiskovali ta podzemeljska

svetišča. Toda ko so čopori divjih narodov, Gotov in Vandalov, prihruli čez večno mesto, vdrli so ti divjaki tudi v katakombe in mnoge grobove razbili. Da bi sv. ostanke obvarovali daljnjega oskrnjevanja, so papeži dali cele vozove mučeniških kostij prepeljati v Rim in shraniti v cerkvah. — Odslej so se katakombe manj obiskovale in sčasoma so popolnoma pozabili na nje. (Dalje prih.)

Smešnica. Neki berič je oklicaval v nedeljo porani službi božji zunaj cerkve: »Vojaški novinci ali rekruti, ki ta teden morajo k vojakom, so na vratih občinske pisarne pribiti!« — Stara ženka, to slišati, glasno vzdihne: »O, grozno!«

Razne stvari.

Domače. (Mil. knezoškof) so se danes teden vozili na Dunaj, da so bili v petek pri zadnji seji gosposke zbornice, kjer se je med drugim sklenila postava o kongruji ali duhovniški plači. V soboto zvečer so se zopet vrnili z Dunaja.

(Državnozborske volitve) bodo na Štajarskem meseca marcija in sicer za peto kurijo v petek, dne 12., za kmečke občine v sredo, dne 17., za mesta v soboto, dne 20., za trgovsko zbornico dne 22. in za veleposestvo dne 23. marcija. Čas je kratek, torej Slovenci, takoj na delo!

(Shod zaupnih mož) za volitve v volilnem okraju Celje-Ptujskem (5. kurija) bode v Celju v četrtek, dne 4. februarja ob 3. uri popoldne v Narodnem domu, za okraj Feldbach-Mariborski pa nekaj dni pozneje v Mariboru.

(Odlikovanje). Nj. vzvišenost gospod naučni minister je nadučitelju na Franc Jožefovi šoli v Ljutomeru, g. Janezu Robiču, podelil naslov ravnatelja.

(Iz Ruš.) Ono nedeljo zvečer je bil pri Švabu na Smolniku »gemüthlicher Steirerabend«. Sešli so se ruški »Nemci« in kaci 20 Mariborčanov. Res, »gemüthlich« ali prijetno je bilo, ko so se začeli pretepati in je neki gorečnejš vse hotel potrupati ter celo dve ženski ranil. O nemška kultura!

(Šmartno pri Slov. Gradcu.) V nedeljo, dne 24. jan. je bila tukaj volitev novega načelnika v krajni šolski svet; izvoljen je bil spet Josip Kreuh, posestnik in kovač v Šmartnu. — Letošnja zima je dosedaj bila nenavadno topla. Le v začetku adventa je bilo nekaj dnij mrzlih; snega je le sem ter tje za kak prst na debelo padlo, večidel pa je kopno bilo. Sv. Vincencija dan pa je začelo snežiti, da imamo skoro pol metra debel sneg.

(Umrli) je dne 23. januarja v Mariboru g. Fr. Bindlechner, milar in posestnik, v 76. letu svoje dobe. Bil je velik prijatelj Slovencev in ustanovitelj mariborske posojilnice. Čast njegovemu spominu!

(Iz Konjic) se nam poroča, da bo pri 26. obletnici tamošnjega »katol. polit. društva« v nedeljo, dne 31. januarja ob 3. uri popoldne se več govornikov dalo slišati. Zato se društveniki opozarjajo, da naj pripeljejo gostov seboj.

(Vincencijev sejem v Mozirju) se je letos slabo obnesel; vsled sneženega vremena se je namreč le malo repov prignalo na »semenjšče«.

(Kdo bode volil v peti kuriji?) Vsak 24letni avstrijski državljani, zoper katerega ni kak postavni za-držek, in ki v občini stanuje vsaj šest mesecev. Volili bodo torej tudi vsi dosedanji volilci. Zato na delo, kmečki posestniki! V okrajih Celje-Brežice-Ptuj ter v

okrajih Maribor-Felldbach morate vi odločiti, kdo da bode voljen. Ker moramo voliti volilne može, zato se polnoštevilno udeležite prvotnih volitev! Nemškutarji in socijaldemokratje so izvrstno organizirani.

(Snega je padlo) v petek, dne 22. januarja, po noči v gornji Savinjski dolini 23 cm debelo; zdaj bodo jela drčati bruna z visokih planin.

(Oslovski kašelj) se je ugnedil v okolici Korkarje, v rečiški župniji v gornji Savinjski dolini; vsled tega je šola na Gorici zaprta.

(Socijalni demokratje) so že razglasili imena svojih kandidatov za peto kurijo. Za Maribor-Felldbach so postavili za kandidata Florijana Drösslerja, stavca in upravnika »Arbeiterwille«, in za Ptuj - Celje - Brežice Filipa Ropasa, železniškega delavca v Celju.

(Zaupni shodi) se bodo v kratkem sklicali. Od več strani se nam izraža želja, naj bi vsaj po eden zaupni mož bil od vsake občine poklican, da se tako lažje spozna želja volilcev in bodo volitve kolikor mogoče sijajne.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jak. Kranjc, provizor v Zibiki, pride za kaplana na Vransko, č. g. Jakob Cinglak, provizor v Loki, za kaplana-provizorja k Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Č. g. Franc Pečnik, kaplan v Braslovčah, je postal provizor v Podgorju pri Slov. Gradcu. Premeščeni pa so naslednji č. gg. kaplani: Anton Veternik iz Trbovelj v Braslovče, Matej Meznarič iz Jarenine v Trbovlje, Franc Gomilšek iz Šmartna pri Velenju v Jarenino in Jakob Fink iz Vitanja v Pišce.

Društvene. (Slov. čitalnica v Mariboru) priredi, kakor smo že zadnjič omenili, na svečnico zvečer sijajen koncert in veselico pri »Gambrinu«. Delajo se velikanske priprave.

(V Slov. Bistrici) ima podružnica sv. Cirila in Metoda občni zbor prih. nedeljo, dne 31. januarja, popoldne ob 4. uri pri g. Petru Novaku. Po zborovanju prosta veselica s petjem, tamburanjem in veselo igro »Popolna žena«.

(Narodna čitalnica v Celju) priredi sijajno veselico in sicer prvokrat dvorani »Narodnega doma« dne 16. svečana 1897. Igrala bode godba c. kr. pešpolka št. 27 iz Ljubljane. Vabila se razpošiljajo te dni. Kdor ne bi po pomoti prejel vabila, naj se oglasi pri odboru »Narodne čitalnice«. Upati je, da bo ta prva veselica dokaz našega splošnega napredka v Celju.

(Narodna čitalnica na Ptuj) ima svoj občni zbor dne 2. februarja ob 2., oziroma 3. uri popoldne s vspešnim: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in računskih preglednikov. 3. Volitev predsednika, odbornikov in računskih preglednikov. 4. Slučajnosti.

(Bralno društvo pri Sv. Barbari pod Mariborom) priredi lepo tombolo z obilnimi dobitki dne 7. februarja ob 6. uri popoldne v prostorih g. Janeza Majhena, kateri oskrbi razun vsega dobrega še dve godbi za vse prostore. Po tomboli se vrši društveno petje in prosta zabava.

(Občno bojno društvo na Ptuj) priredi dne 2. februarja v hotelu Voisk društven večer s tombolo in prosto zabavo. Začetek ob 7. uri. Vstopnina za društvenike 20 kr., rodbina prosta; za nedruštvenike 30 kr. rodbina (3 osebe) 60 kr.

(Čitalnica v Brežicah) priredi dne 2. febr. koncert vojaške godbe c. in kr. pešpolka nadvojvode Leopold šte. 53. iz Zagreba v »Narodnem domu«. Po koncertu prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 gld., za obitelj 2 gld.

(Bralno društvo na Ljubnem) bo imelo v nedeljo, dne 31. januarja ob 3. uri popoldne v krčmi

Jožefa Benda občni zbor. Po zborovanju bo petje in prosta zabava.

(Slovensko pevsko društvo na Ptuj) nana z ozirom na meseca avgusta 1896 objavljeni »Poziv slovenskim skladateljem« sledeči uspeh: Došlo je v tekmovanje od 21 skladateljev 48 skladb in sicer 29 moških, 18 mešanih zborov in 1 samospjev s spremljevanjem glasovira. Primerjaje število letošnjih skladb z lanskimi nam je z veseljem konstatovati, da je njih število poskočilo za 23. Izid tekmovanja bomo priobčili, kakor hitro nam dojde poročilo ocenjevalcev.

(Katoliško slov. politično društvo) se je osnovalo za Teharje in okolico, za katero je pravila c. kr. namestništvo v Gradcu že potrdilo. Ustanovitev se bode vršila v kratkem.

(Gotoveljsko društvo »Kmetovalec«) priredi koncert v Žalcu v nedeljo, dne 31. januarija v prostorih gosp. Širca št. 41. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Iz prijaznosti sodeluje »Žalski tamburaški klub«. Prosta zabava pa v gostilni gospe Hausenbichler. Vstopnina: Sedeži prve 3 vrste po 60 kr., druge 4 vrste po 40 kr., naslednje po 30 kr., stojišča po 15 kr. Dijaki polovico.

Iz drugih krajev. (Tristoletnica.) V petek, dne 5. febr. preteče 300 let, kar je bilo 26 kristjanov v mestu Nangasaki na Japonskem zavoljo vere Kristusove križanih. Častijo se vsi vkup pod imenom sv. Japonski mučenci. Najstarejša med njimi, Jakob in Franc, sta bila 65 let, in najmlajši Ludovik 12 let star.

(Grof Hohenwart) je izjavil, da ne bode več kandidiral za državni zbor. Velezaslužni in mnogoletni

vodja avstrijskih konservativcev postane gotovo ud gosposke zbornice.

(Avstrijske srednje šole.) V naši državni polovici je 187 gimnazij in 87 realk. Gimnazije obiskuje 61.279 dijakov, realke pa 27.410.

(Kuga v Indiji.) Nastala je pred meseci v Bombaju in je dozdej umrlo že več tisoč. Vsak dan je umrje skoro nad sto. Evropske velevlasti so si v skrbeh, da se kje ne zatrosi v Evropo in so nekatere že vse potrebno ukrenile, da se tej človeški morilki pot v Evropo zabrani.

(Grozen potres.) Na perzijskem otoku Kischnu v Aziji je bil strašen potres. Angleškemu listu »Times« se iz glavnega perzijskega mesta Teherana brzojavno poroča, da so pod porušenimi poslopji dobili 1400 ponesrečenih ljudi.

Spominjajte se pri gostijah, veselicah, godovanjih in drugih veselih družbah dijaške kuhinje v Mariboru!

Loterijske številke.

Gradec 23. januarija 1897: 83, 65, 14, 75, 6
Dunaj » » » 63, 24, 55, 56, 75

Svilnati damasti 65 kr.

do 14 gld. 65 kr. meter — kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damasti itd. (okoli 240 različnih baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švicco se plača po dvoje.

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Kolja za vinsko trto in za hmelj ima že veliko pripravljene nega Jošef Kogeljnik, po dom. Putz, v Kuprivi (Koprein) pri Črni (Schwarzenbach), Koroško. 1-3

Služba oskrbnika (šafarja)

oddaja se pri podpisnem. Prosilec mora v prvi vrsti vsa dela pri poamerikanjenju vinnogradov, kakor regoliti, cepiti itd. popolnoma razumeti. 1-2

Anton Gregorič na Ptuj.

Čiste vinske drože

kupuje vsake mere 2

R. Wieserjeva žganjarija v Hočah.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah. Zdravilski konjak za boleznike in okrevalce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 4

J. Pserhofer-jeva lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“ Dunaj, I., Singerstrasse Nr. 15.

J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice,

staroznano, lahko teločistilno domače sredstvo. Te kroglice so tiste, ki so že več desetletij znane pod imenom „J. Pserhofer-jeve kričistične kroglice“ in se jedino pristne izdelujejo v lekarni „zum goldenen Reichsapfel“, Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Teh kroglic stane: Jedna škatljica s 15 kroglicami 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., — Ako se denar naprej pošlje, stane s prosto pošiljativjo vred: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor eden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice“ in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis J. Pserhofer in sicer v rdečih pismenih, kateri je videti na navodilu za porabo

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja, 1 posodica 40 kr., prosto poštne 65 kr.

Trpotčev sok, proti razlizenju, ena steklenica 50 kr.

Balzam za golšo, 1 steklenica 40 kr., poštne prosto 65 kr.

Stolovi Kola-izdelki izvrstnih krepčal za želodec in živce. 1 liter Kola-vina

ali eliksirja 3 gld., $\frac{1}{2}$ litra 1 gld. 60 kr., $\frac{1}{4}$ litra 85 kr.

Britka želodčna tinktura, (nekaj življenska esenca imenovana.) Rahlo mečilo, ki buji in krepča želodec pri slabem prebavanju. 1 steklenica 22 kr., dvanajstero 2 gld.

Balzam za rane, 1 steklenica 50 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje izvrstno rast las, 1 škatl. 2 gld. Zdravilni obliž za rane bivšega prof. Stendela, 1 posodica 50 kr., poštne prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulricha, domače sredstvo proti slabi prebavi. 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še vse druge domače in vnanje farmacevtske specialitete, naznanjene v avstrijskih časopisih, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje na tanko in najceneje naročajo.

Razpošiljanja po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju. 5-6

Če se denar naprej pošlje (najboljše po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju.

Službo mežnarja in orgljarja

takoj nastopi, na večji ali manjši župniji 32 let star, neoženjen, in z dobrim spričevalom, ki je vešč tudi krojaštva. Vešč se izve pri upravnistvo tega lista. 1-2

Služba občinskega tajnika

je razpisana pri občini Sv. Krištof v sodnjiskem okraju Laško, mesečna plača 40 gld., prosto stanovanje in en del vrta za uporabo. Nastop službe, dne 1. sušca 1897. Zagotovnine ali cautiona je vložiti 200 gld. v gotovini ali hranilnih knjigah. Prosilci, nemškega in slovenskega uradovanja zmožni, naj vložijo prošnjo do 13. svečana 1897 pri županstvu Sv. Krištofa pošta Laško (Tüffer.)

2-2

Župan Simončič.

Učenec,

se takoj sprejme pri A. Kosar-ju, krojaškem mojstru, stolni trg št. 12 v Mariboru. 1-2

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini Preskušeno in potrjeno od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristnejše, najreelnejše in najceneje ljudsko

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to le oblastveno registrovano varstveno znamko.

domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolesi itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamo, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštno postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 2-20

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

!!Svoji k svojim!!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najljudneje naznanjam čast. duhovščini in slavnem občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel **zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran**; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najbolje trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. **Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti.** Častiti duhovščini se tudi za nadaljnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: **Slikanje cerkva** na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zadostuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.)

Kdo pije

Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti.

Naznanilo.

3-7

Kupijo se vsaki dan pri

Jožefu Robiču,

trgovcu z divjačino in perutnino v Magdalenskem predmestju v Mariboru

čisti pitani kapuni kila gld. — 75

pitani pišanci jeden par " 1-30

jerebice, kilo " 1-50

srnjake kilo " 1-50

Vezi za cepljenje trt iz patentovanega gumija

po načinu profesorja Göthe, kakor tudi dr. Kröczer-ja prodaja jedino pristna in v neprekosljivi kakovosti

e. in kr. dvorna tovarna za gumi in celluloid

J. N. Schmeidler.

Glavna zaloga:

VII $\frac{1}{2}$ Stiftgasse 19.

Dunaj.

Podružnica:

I., Graben 10.

Naslov za telegrame: „Gummischmeidler“.

3